DECIZIA (UE) 2021/430 A CONSILIULUI

din 5 martie 2021

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul celui de al 14-lea Congres al Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea criminalității și justiția penală, care va avea loc în perioada 7-12 martie 2021 la Kyoto, Japonia, în legătură cu Declarația de la Kyoto referitoare la realizarea de progrese în ceea ce privește prevenirea criminalității, justiția penală și statul de drept: către îndeplinirea obiectivelor Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1), articolul 83 alineatul (1) și articolul 84, coroborate cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Cel de al 14-lea Congres al Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind prevenirea criminalității și justiția penală (denumit în continuare „congresul") va avea loc la Kyoto, Japonia, în perioada 7-12 martie 2021. Principalul rezultat al congresului va fi Declarația de la Kyoto referitoare la realizarea de progrese în ceea ce privește prevenirea criminalității, justiția penală și statul de drept: către îndeplinirea obiectivelor Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă (denumită în continuare „Declarația de la Kyoto"). În cadrul congresului urmează să se adopte Declarația de la Kyoto.

(2) Declarația de la Kyoto stabilește cadrul politicii ONU privind prevenirea criminalității și justiția penală pentru următorii cinci ani. Aceasta se referă la legătura dintre dezvoltare, pe de o parte, și statul de drept și necesitatea unor eforturi eficace de combatere a corupției, pe de altă parte, la importanța realizării de progrese în ceea ce privește prevenirea criminalității, inclusiv prevenirea infracțiunilor bazată pe dovezi, la realizarea de progrese în ceea ce privește sistemele de justiție penală și la intensificării cooperării internaționale și a asistenței tehnice pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de criminalitate, inclusiv a terorismului și a formelor emergente de criminalitate, cum ar fi cele care au un impact asupra mediului.

(3) Uniunea este un partener esențial al Biroului Organizației Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC) și finanțează o serie de inițiative de prevenire și combatere a criminalității, cum ar fi lansarea, în aprilie 2020, a Platformei de învățare pentru combaterea terorismului. La un nivel mai general, parteneriatul operațional dintre Uniune și UNODC s-a consolidat de-a lungul anilor, în finanțarea diferitelor proiecte.

(4) Uniunea și-a exercitat competența, în temeiul articolului 82 alineatul (1) și al articolului 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), de a legifera în aceste domenii, pentru a realiza mai bine obiectivul instituirii unui spațiu de libertate, securitate și justiție, prin adoptarea Directivelor 2011/36/UE ([1]), 2011/93/UE ([2]), 2013/40/UE ([3]), 2014/42/UE ([4]), (UE) 2017/541 ([5]), (UE) 2018/1673 ([6]) și (UE) 2019/713 ([7]) ale Parlamentului European și ale Consiliului.

([1]) Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

([2]) Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

([3]) Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului (JO L 218, 14.8.2013, p. 8).

([4]) Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

([5]) Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

([6]) Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018, p. 22).

([7]) Directiva (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind combaterea fraudelor și a contrafacerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/413/JAI a Consiliului (JO L 123, 10.5.2019, p. 18).

(5) Prin urmare, articolul 82 alineatul (1) și articolul 83 alineatul (1) din TFUE constituie temeiul juridic pentru noi acțiuni care urmează să fie întreprinse de Uniune și de statele sale membre în urma congresului, respectând angajamentul asumat prin Declarația de la Doha și care urmează să fie reiterat în cadrul Declarației de la Kyoto, în conformitate cu Rezoluția 72/192 a Adunării Generale a ONU.

(6) Articolul 218 alineatul (9) din TFUE constituie temeiul juridic procedural al Deciziei Consiliului privind poziția Uniunii referitoare la Declarația de la Kyoto. Conform acestuia, Consiliul, la propunerea Comisiei, adoptă o decizie de stabilire a pozițiilor care urmează să fie adoptate, în numele Uniunii, în cadrul unui organism instituit în temeiul unui acord, atunci când organismul în cauză trebuie să adopte acte cu efecte juridice.

(7) Uniunea și statele sale membre vizează să joace un rol de prim plan în lupta internațională împotriva criminalității. Necesitatea urgentă de a combate infracțiunile transfrontaliere a devenit mai evidentă în timpul pandemiei de COVID-19. Pandemia de COVID-19 a fost exploatată de infractori și de grupuri infracționale organizate din întreaga lume, demonstrând importanța primordială a coordonării și a cooperării, atât în domeniul prevenirii, cât și în cel al justiției.

(8) Provocările actuale în ceea ce privește prevenirea criminalității și justiția penală generează riscuri pentru securitatea internă a Uniunii, dar impactul lor depășește cu mult granițele Uniunii. Poziția care urmează să fie adoptată la Kyoto și rezultatul acesteia vor constitui o ocazie unică pentru Uniune și statele sale membre de a-și consolida politicile, astfel încât să colaboreze mai bine la nivel internațional, aflându-se în fruntea eforturilor întreprinse în vederea îndeplinirii obiectivelor Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă.

(9) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comisiei pentru prevenirea criminalității și justiția penală a ONU, al Consiliului Economic și Social al ONU (Ecosoc) și al Adunării Generale a ONU cu privire la Declarația de la Kyoto, întrucât Declarația de la Kyoto va influența noul program mondial al UNODC și va putea influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, și anume propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională.

(10) Declarația de la Kyoto va consolida cadrul juridic internațional existent și va constitui baza pentru noi acțiuni la nivelul Uniunii în mai multe domenii de criminalitate. Prin urmare, este oportun ca adoptarea Declarației de la Kyoto să fie aprobată în cadrul congresului.

(11) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(12) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru lu nu i se aplică.

(13) Poziția Uniunii urmează să fie exprimată de statele membre ale acesteia care participă la congres, acționând împreună. În conformitate cu obligația de cooperare loială, statele membre ale Uniunii urmează să apere respectiva poziție în etapele ulterioare ale adoptării Declarației de la Kyoto,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii, în cadrul celui de al 14 lea Congres al Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea criminalității și justiția penală (denumit în continuare „congresul") de la Kyoto, Japonia, din 7-12 martie 2021, este de a aproba adoptarea Declarației de la Kyoto referitoare la realizarea de progrese în ceea ce privește prevenirea criminalității, justiția penală și statul de drept: către îndeplinirea obiectivelor Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă (denumită în continuare „Declarația de la Kyoto"). Proiectul Declarației de la Kyoto este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Poziția menționată la articolul 1 este exprimată de statele membre ale Uniunii care participă la congres, acționând împreună.

Articolul 3

Reprezentanții Uniunii pot accepta modificări minore ale Declarației de la Kyoto fără a fi necesară o altă decizie a Consiliului.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 5 martie 2021.

Pentru Consiliu
Președintele
A. P. ZACARIAS